

תת"ע 7230/07/18 - מדינת ישראל נגד שרון אורלי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7230-07-18 מדינת ישראל נ' שרון אורלי
לפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשמת

שרון אורלי

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו, ביום 29.4.18 סמוך לשעה 11:45, בכביש 20 לדרום, נהגה ברכב ובעת שהרכב היה בתנועה, אחזה או השתמשה בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

במקור קיבלה הנאשמת הודעת תשלום קנס אולם היא בחרה שלא לשלם את הקנס כיוון שכפרה במיוחס לה.

ביום 4.11.18 מסרה הנאשמת כפירה מפורטת. לדבריה, לא אחזה את הטלפון ביד, לא עשתה שימוש בטלפון, היו לה בתיק שני טלפונים מקולקלים בשקית על המושב בידה, תוך כדי נסיעה לא נגעה בשקית, וביקשה לקבוע התיק להוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר רס"ר כהן עידן (להלן: "ע.ת.1"), עדותו נתמכה רובה ככולה על הדו"ח אשר רשם ביום המקרה - ת/1.

מטעם ההגנה העידה הנאשמת אשר טענה כי כאשר היא נתמכת על שתי תמונות אשר צולמו ביום האירוע, בתמונה האחת מתועדת הנאשמת ישובה ברכב כאשר מכשיר הסלולארי מונח על רגליה (נ/1), ובתמונה השנייה נצפים שני מכשירי סלולארי שבורים (נ/2).

דין והכרעה

1. על פי עדותו של ע.ת.1, בעת היותו בתנועה בכיוון האמור בנתיב 2 מתוך 4 נתיבים, הבחין דרך החלון קדמי

עמוד 1

שמאלי של רכב הנאשמת כי הנאשמת מחזיקה בידה הימנית טלפון נייד בצבע לבן, בקו גובה ידית ההילוכים כאשר פניה מופנות אל מסך הטלפון ואצבעותיה נוגעות במסך הטלפון. כמו כן ציין השוטר כי לא היה כל גורם הסתרה או הפרעה, כי העבירה זוהתה באור יום ובראות טובה וכי קשר עין רציף נשמר, בגין ההתנהגות המתוארת הוא עצר את רכב הנאשם לשם רישום הדו"ח נשוא הדיון כאן. תגובת הנאשמת במעמד רישום הדו"ח, כטענתה, הייתה: **"אני! הטלפונים שלי בכלל פה מקולקלים, דברים משניים: יש פה לידי שקית עם 2 טלפונים שבורים"**, הנאשמת סירבה לחתום על הדו"ח והעתק הימנו נמסר לידיה במקום האירוע.

2. בבית המשפט חזרה הנאשמת על טענותיה כי הטלפונים היו שבורים ואף הוסיפה כי לא ניתן היה כלל לגעת בהם, מחמת המסוכנות שבהם **"לא החזקתי טלפון שבור ביד, טלפון היה שבור לא הייתה לי שום סיבה להחזיק אותו ביד הוא לא היה בר שימוש, הוא היה אפילו מסוכן להחזיק אותו ביד בזמן נהיגה מאחר והיה שבור. עם זכויות"** (ע' 6, ש' 16-18 לפרוטוקול), אין בידי לקבל טענה זו וזאת משני טעמים, האחד, לו הייתה חוששת הנאשמת לגעת במכשיר הטלפון מחשש פציעה או כניסת זכויות לידיה, הרי שלא הייתה מפיקה תמונה של מכשיר הסלולאר כשהוא מונח על רגליה כדוגמת התמונה אותה צירפה הנאשמת בעצמה (נ/1), הטעם השני נעוץ בתשובתה של הנאשמת לשאלת המאשימה במהלך החקירה הנגדית למיקום הטלפון השיבה **"הטלפון היה לידי במושב שלידי"** (עמ' 5 ש' 28-29), יתרה מכך ובהתאמה לגרסתה הראשונית, כאשר נשאלה בחקירה הנגדית האם שני הטלפונים היו במושב לידיה אישרה את האמור, פעמיים, **"כן, השוטר ראה את זה, הטלפונים היו בשקית"** (ע' 6 ש' 28) ופעם נוספת כאשר השיבה **"השקית עם הטלפונים היו בשקית לידי"** (ע' 6 ש' 30-31).

3. מצאתי להסתמך על עדותה הראשית של הנאשמת כאשר תיארה את מצב הדברים בסמוך לאחר אכיפת העבירה **"חתמתי על הדו"ח. נסעתי למשרד ביקשתי מחבר שלי שיצלמו אותי כביכול במצב הנוכחי של אותו יום שהיה גשום"** (עמ' 5, ש' 3-4 לפרוטוקול). המסקנה אליה הגעתי היא כי התמונה אשר צולמה **"כביכול"** אכן שיקפה את המצב הנוכחי של אותו היום, ובו מכשיר הסלולאר אכן היה מונח לרגליה של המאשימה, ולאו דווקא בתוך שקית.

4. כמו כן ע.ת. 1 טען כי בשל היותו רכוב על אופנוע קיימים הפרשי גובה בינו לבין רכבים הנעים בכביש ובשל הפרשי הגובה הללו שדה הראייה שלו ממקום מושבו, מאפשר לו לראות את כל חלל הרכב, הנאשמת ביקשה לסתור את אפשרותו של ע.ת. 1 לצפות בכל חלל הרכב שכן, בשעת אכיפת העבירה היא נהגה בג'יפ **"הוא טוען שהוא על אופנוע גבוה ואני טוענת שאם כך, ואני בג'יפ והוא משמאלי והחזקתי את הטלפון ביד ליד ההילוכים אז בכל מקרה הוא לא יכול לראות מה שטוען כי ראה"** (ע' 5 ש' 4-6 לפרוטוקול), אולם אישרה בחקירתה הנגדית כי הרכב שבבעלותה הוא טויוטה ראב 4 וכי למעשה, המדובר בג'יפ נמוך (עמ' 6 ש' 13), מן האמור יוצא כי אכן קיימים הפרשי גובה המאפשרים את שדה הראייה הרחב לו טוען ע.ת. 1.

5. בנסיבות העניין לאחר ששמעתי את העדויות ובחנתי את הראיות, אני מעדיף את עדות השוטר לאחר שנמצאה מהימנה בעיניי, ולפיה הוא ראה במו עיניו את הנאשמת אוזת במכשיר באופן שתיאר ובעת שהוא נסע בסמוך אליה, ביהמ"ש משוכנע מעבר לכל ספק סביר כי הנאשמת ביצעה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

בהסתמך על עדות השוטר - לו אני מאמין ולאחר שהזהרתי עצמי שבפני עדות יחידה, אני מרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, במעמד הצדדים.